

Gk107:1; Psalm 1:1,2; Galaten 5:22-23a en 1Kor.12:4-11; NLB841:1,2; Opw.343; Gk109:4

Over de vrucht en gaven van de heilige Geest

1. Met Pinksteren en bij de bevestiging van ambtsdragers had ik meer willen zeggen over de Geest. Daarom vind ik het fijn om er nog wat op door te gaan... Ik hoop jij/u ook 😊.
2. Bij de heilige Geest gaat het (in onze traditie?) vaak over wat Hij aan de binnenkant van mensen doet: wedergeboorte bewerken en tot geloof brengen. Vandaag gaat het meer over de buitenkant. De Geest wil aan de buitenkant aan het werk om deze wereld al mooier te maken (1), om ons te helpen aan de slag te gaan (2) en om God alvast te laten genieten (3). Dat doet de Geest (o.a.) door zijn vrucht en gaven te schenken.
3. Gal.5 noemt ons de 9 aspecten van de vrucht. Vanwege het enkelvoud moet je denken aan een smoothie: alle vruchten door elkaar heen tot een geheel. Deze vrucht is er voor iedereen. Je ziet de paradijssfeer terugkomen en 'de liefde het allermeest'. Je ziet als het ware de Here Jezus al weer in beginsel terug in ons, beelddragers. De Geest verbindt ons immers met Christus en al zijn gaven! Bidt daarom 'heilige Geest van God, vul mijn hart'!
4. Pas daarna moet het gaan over de gaven want zonder de vrucht wordt het hoogmoedig gekissebis, als in Corinthe. Het is dus een belangrijke vraag hóe jij je gaven wilt inzetten. Gaven, beter genadegaven, zijn voor iedereen verschillend. De Geest is vrij in zijn goddelijke wijsheid om daarmee om te gaan zoals Hij wil (1Kor.12:11). In de 'gavenrijtjes' (als voorbeeld, niet uitputtend) ontdek je 'gewone' gaven en 'bijzondere' gaven. Dat klopt want de Geest is Herschepper en dicht verbonden aan het creatuurlijke, schepselmatige. Het een is niet meer dan het andere. Uit die rijtjes kun je ook leren dat je 'ambt' en 'gave/charisma' niet uit tegen elkaar uit moet spelen.
5. De Geest, zijn vrucht en gaven zijn geschenk aan de kerk en de wereld. Laat er bij ons geen druk maar verlangen zijn om Hem mee te helpen met Zijn herstelwerk hier op aarde. Dus.... doe je mee?

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Waar zit jij/u als het gaat om je kennis over en je liefde voor de heilige Geest? Zijn er nog speciale aspecten waar je nog meer over zou willen horen? Laat maar horen.
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: k . m jij w . l . . ns h . le aardige m . ns . n tegen? W . . t je hoe d . t k . mt? Mi . . chien w . l omd . t de H . ili . . G . . st in h . n w . . nt. Dat is best ingew . kk . ld, hè? Mi . . chien h . b je w . l eens geh . . rd van de V . der, de Zoon en de G . . st. Vr . . g th . . s eens h . . het zit met de Heilige Geest, ok? G s!
3. 'Zij die zich laten leiden door de Geest, leven nu al in een andere orde, die van de Geest van Christus, en kennen een gezindheid van leven en vrede (Rom.8,6). Hoezeer Paulus ook beseft dat de voltooiing nog niet plaatsgevonden heeft en hij 'nog ver van de Here verblijft' (2Kor.5,6), hij gaat ervan uit dat vernieuwing in het leven van een volgeling van Jezus nu al realiteit is. De indicatief van het nieuwe leven bepaalt de imperatief. Ofwel: het feit dat de Geest een relatie met Christus heeft gelegd, maakt dat de oproep om nu ook in overeenstemming met die relatie te leven op zijn plaats is'
4. 'De Geest verdringt het mens-zijn niet maar neemt dat in dienst. Over de verhouding van pneumatologie en antropologie moeten we net zomin dualistisch denken als over die van schepping en verlossing. Of nog anders gezegd: de genade herstelt en vervolmaakt de natuur. 'Zij voegt er geen nieuw, heterogeen bestanddeel aan toe' (Bavinck)'
5. **Bijbelrooster: zondag** 1Petrus 4:1-11 (10); **maandag** Ps.1 i.c.m. Ps.80 (9.10.15); **dinsdag** Joh.15:1-5; **woensdag** Jes.5:1-7+Hos.14:9 (uw!); **donderdag** Efeze 4:7-13; **vrijdag** 1Kor.12:12-31 (+ hs.13...); **zaterdag** Rom.12 (3-8). Liefhebbers: Ef.5:8-9; Ef.4:17.32; Rom.8:6; Rom.13:8-14. Over de Geest en (her)schepping: Gen.1:2/Ps.104:30; Geest en persoonlijkheid: Ef.5:18; Ef.4:30; Geest en jouw eigen aandeel: 1Thess.5:19.

Gk107:1; Psalm 1:1,2; Galaten 5:22-23a en 1Kor.12:4-11; NLB841:1,2; Opw.343; Gk109:4

Blok 1. Pinksteren is voorbij, de bevestiging van ambtsdragers is voorbij.

En het duurt nog een hele tijd voordat we weer startzondag hebben (12 september) en nog langer voordat het weer Adventstijd is.

In het kerkelijke half jaar waarin waar we nu zitten sta ik nog wel eens graag stil bij wat er na Pinksteren in Handelingen gebeurde. Tot zelfs vandaag aan toe...

Vanmiddag wil ik daarom wat verder in zoomen op de Heilige Geest. Wie is Hij en vanmiddag meer nog: wat doet Hij?

Blok 2. En daarom ook maar direct even een vraag aan jullie.

Laat het even op je inwerken en beantwoord deze vraag voor jezelf.

(misschien check ik het even).

In onze traditie is er – denk ik – het meeste aandacht voor het werk dat de Geest aan je binnenkant doet. Hij brengt mensen tot geloof.

Opvallend in de HC bij zondag 20 is dat hier de buitenkant ook nauwelijks onder woorden wordt gebracht. Want 'ten eerste dat Hij samen met de Vader echt en eeuwig God is.

Ten tweede dat Hij ook mij gegeven is om mij door waar geloof aan Christus en al zijn weldaden deel te geven, mij te troosten en eeuwig bij mij te blijven'.

En volgens HC25 brengt de Geest vooral tot geloof als het Woord klinkt en er gepreekt wordt. Woord en Geest worden in onze traditie dichtbij elkaar gehouden.

Daarom heb ik de laatste maanden regelmatig aandacht gevraagd voor de Bijbel en het thuisraken in de Schrift.

En stond ik met Pinksteren stil bij dat na de uitstorting van de Geest de mensen de discipelen hoorden vertellen over de grote daden van God.

In het gesprek tussen Jezus en Nicodemus (Johannes 3) horen we ook over de binnenkant, nl. dat je het koninkrijk van God niet kunt binnengaan tenzij je opnieuw geboren wordt. Deze wedergeboorte is het werk van de Geest.

En opnieuw ben ik daar heel enthousiast over en zou weer door willen gaan op dit goddelijk machtige werk van de Geest die leidt tot redding en behoud.

Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft (... door de Geest...) niet verloren ga maar eeuwig leven heeft...

Maar toch... Vandaag niet zoveel aandacht voor wat de Geest aan de binnenkant bij jou, de gemeente en Gods kinderen wil doen, maar wat Hij doet aan de buitenkant bij jou, de gemeente en Gods kinderen.

En alvast kort, zo meteen wat uitgebreider: de Geest is hard aan het werk om onze buitenkant mooi te maken. Dat wat er van binnen naar buiten komt.

Om in algemene zin deze wereld mooier te maken (1).

Om ervoor te zorgen dat mensen op een mooie manier in deze wereld aan de slag willen en kunnen gaan (2).

En zeker ook om de Here God te laten genieten van wat Hij ziet op aarde (3).

En dat doet de Geest door zijn vrucht en zijn gaven te geven aan de kerk.

En als het gaat om vrucht, ik ga daar straks nog verder op door, dan is het mooi om te weten dat de gedachte van 'vrucht dragen', mooi zijn voor God en mensen, oude wortels heeft in de Bijbel.

De gedachte dat God vanuit de hemel genieten mag van een vruchtdragend volk vind je ook al terug in het O.T. Bijv. **in Jesaja 5** waarin Israël vergeleken wordt met een

wijngaard. God heeft er van alles aan gedaan zodat de wijngaard heel mooi wordt en Hij ervan genieten kan als Hij er naar kijkt.

In **Psalm 1** kom je het beeld van de boom tegen. Geworteld in water draagt een boom vruchten.

Vandaag: geworteld in Christus, door de Geest, draagt een christen vruchten.

Daarover kun je lezen in Johannes 15. Als rank ben je ingeplant in wijnstok Jezus.

Reden genoeg om eens stil te staan bij de vrucht van de Geest!

Blok 3. Waarover in Galaten 5 het meest duidelijke wordt gezegd. We lezen samen Gal.5:22-23a.

De Galatenbrief: Luther vond het de mooiste brief uit het N.T.

Juist Luther die zo geworsteld had om ooit voor God te verschijnen. En zich afvroeg of hij wel genoeg had gedaan.

Wat een bevrijding toen hij o.a. uit de Galatenbrief ontdekte dat het vanwege je geloof is dat je rechtvaardig voor God bent. En niet je goede werken!

Paulus wordt emotioneel als hij merkt dat de christenen in Galatie daar ook eerst in geloofden maar nu toch weer meer aan het terugvallen zijn op de goede werken als verdienste en waarmee je voor God kunt komen te staan.

Paulus laat het dan niet in het midden.

Zo van het maakt niet uit of je via de wet of via je geloof tot God nadert.

In hs.3 stelt hij indringende vragen: hebben jullie de Geest ontvangen door de wet of door het geloof? Eigen kracht of Geest?

En dan komt die prachtige vrucht van de Geest. Met die woorden en eigenschappen die een mens zo mooi maken. En daarna zegt Paulus: en er is geen wet die hier iets tegen heeft!

Een prachtig rijtje om uit je hoofd te leren...

Probeer er een plaatje bij te maken en zie hoe God, mens en samenleving genieten van mensen waar deze vrucht royaal aanwezig is. Heerlijk.....

En dit zijn geen vruchten maar is de ene vrucht.

En i.t.t. de gaven (straks meer) is deze ene vrucht er voor alle mensen.

Deze vrucht kun je vergelijken met een smoothie.

Negen verschillende vruchten in de blender, knop induwen: één heerlijk drankje waarbij je soms wel proeft dat er ook aardbeien inzitten maar het wordt toch een nieuwe smaak van 9 soorten door elkaar heen.

En we mogen er allemaal naar verlangen om er nog meer van te ontvangen.

Dat kun je dus heel gewoon vragen aan de heilige Geest.

Geeft U mij meer liefde, meer vriendelijkheid, meer geloof, mee geduld....

En pak er eens eentje uit waarvan je dat vooral graag zou willen.

Om je te helpen noem ik wat zinnen die wel eens tegen mensen, misschien ook wel eens tegen jou/u, gezegd worden.

En als er opeens een aha-erlebnis bij je omhoog komt, is dat misschien juist voor jou een concreet gebedspunt. Heilige Geest, wilt U mij alstUblieft meer geven van....

Doe niet zo opgefokt.

Praat niet altijd zoveel over andere mensen.

Waarom word je toch zo snel boos en driftig?

Tel eens wat vaker eerst tot 10.

Schreeuw niet zo.

Waarom mopper je op dingen in de kerk en doe je zelf niks?

Je eigen dingen gaan altijd voor.

Jij reageert vaak zo chagrijnig.

Waarom vertrouw je toch niet meer op wat God belooft?

Waarom ben je zo weinig bezig met je geloof?
Soms lijkt het wel alsof de haat je verteert.
Je blijft maar mokken....
Nou, zit er al wat bij voor je? Dit gaat nog wel?

Dan doen we er nog een schepje bovenop.
Je bent een fijne man en een goeie vader totdat je teveel gedronken hebt.
Waarom respecteer je mijn grenzen niet, zelfs niet als we daar goede afspraken over hebben gemaakt?
Waarom draait het uiteindelijk eigenlijk allemaal om jezelf?
Waarom kun jij jezelf niet beheersen als je langs de slijter, het bordeel, de koopjeswinkel of bol.com komt?
Kortom: als we allemaal dit soort opmerkingen, die natuurlijk veel anders en veel vriendelijker en met ik-boodschappen moeten worden uitgesproken, ter harte nemen dan komt de paradijs sfeer weer terug.

En dat mooie rijtje begint met de liefde. Zoals het lied straks zingt 'en de liefde het allermeest'.
Worden we meer en meer weer beeld dragers; weerspiegelen we Christus.
En dat past ook bij het werk van de Geest want de Geest geeft ons ook deel aan Christus en al zijn weldaden! Door de Geest worden wij steeds meer mensen 'in Christus'.
Belangrijke tip in deze dienst voor ons allen: gebed tot de Geest of Hij van ons mooiere mensen wil maken. Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart!

Blok 4. Pas dan kun je het gaan hebben over de gaven van de Geest.

Als de start niet begint bij de vrucht, bij de verbetering van karaktervorming, bij de liefde, wordt het niks met de gaven van de Geest.
Als jij een talent ergens voor gekregen hebt maar je laat het niet heiligen door God (hier ben ik Heer, wat kan ik voor U doen?) en het is (bijv.) niet door de liefde heen gegaan, dan gebruik je het voor jezelf.
En voor je het weet ben je net als heel wat mensen in de gemeente van Corinthe zo blij met jezelf en je gaven en verhef je jezelf boven anderen!
Dan ben jij degene die vindt dat hij of zij het zo ontzettend getroffen heeft met zichzelf. En de omgeving ook.... Maar dat bouwt uiteindelijk dus helemaal niets op!
Eerst de liefde en op allerlei manieren gericht zijn op God en de ander.
En natuurlijk daarom dat prachtige hoofdstuk over de liefde na 1Kor.12 in 1Kor.13!
Daarna kunnen we het gaan hebben over de gaven. En hoe mooi is het dan als die er ook nog eens bijkomen!
Die gaven zijn voor iedereen verschillend. Dat is dus anders dan bij de vrucht.
Voordat je allerlei vragen gaat krijgen waarom verschillend en waarom dan bij die zus en bij die zo: laten we eerst even luisteren naar Paulus (1Kor.12:11).
'Al deze gaven worden geschonken door een en dezelfde Geest, die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeelt, zoals Hij wil'.
Het is dus te groot voor ons om te bedenken hoe, wat en waarom dat zit.
God Zelf gaat daarover. God de Geest.
En als je de gavenrijtjes bekijkt, ontdek je hoe verschillend die gaven zijn.
Hoe aanvullend en hoe mooi dat past bij het beeld van Gods gemeente waarin iedereen nodig is en niemand minder, niemand meer.....
Als we in de kerk, het lichaam van Christus, allemaal oren zouden zijn, of ogen.
Als we in de kerk allemaal alleen maar onderwijskwaliteiten zouden hebben, of allemaal alleen maar troostkwaliteiten, of allemaal alleen maar leiderschapskwaliteiten.... Wat een armoede en eenzijdigheid!

Wat ook opvalt in die rijtje is dat er gaven bij zijn die lijken te horen bij het gewone leven en gaven die horen bij het bijzondere leven.

'Bijzonder': genezing, profetie en tongentaal.

'Gewoon': gave om kennis over te dragen, om te troosten, om wijs te zijn, om bijstand te verlenen/troosten.

In de pinkstergemeente wordt charisma/gave wel eens vooral op de bijzondere gaven betrokken.

Maar als je gelooft dat via deze gaven het gaat om het herstel van het gewone christelijke leven, hoeven deze gaven niet tegen elkaar uitgespeeld te worden.

Ik kan me zo voorstellen dat Adam en Eva voor de zondeval ook gaven hebben gehad die wij als zodanig vandaag niet meer zo goed (her)kennen.

Maar in beginsel mogen ze wel bij ons zijn: restgaven uit het paradijs.

Overkoepelend is dat de Geest gaven kiest om uit te delen aan ieder mens afzonderlijk zodat deze mens instrument wordt van Gods genade en liefde.

Zomin als je algemene en bijzondere gaven niet uit elkaar moet trekken, moet je dat ook niet doen met gaven t.o. het ambt.

Voor ons komt er soms bij ambt een hele associatie mee: formeel, geïnstitutionaliseerd, regeltjes, star, formulieren, zeg maar 'nogal ambtelijk'.

Daar tegenover zou dan staan het levendige, het spontane, het 'laat de Geest het nu maar zeggen'.

Jammer als deze karikatuur in leven wordt gehouden want in de rijtjes staan ze gewoon door elkaar heen.

Kunnen troosten is een gave. Ambtsdrager zijn net zo goed!

Al die gaven horen bij elkaar om deze wereld, het leven en de kerkgemeenschap mooier te maken!

Blok 5. Een geschenk van de heilige Geest voor deze wereld.

De Vader en de Zoon die Hem sturen zodat Hij de kerk be-gaaf-d kan maken...

De geloofsbelijdenis van Nicea leert ons: 'Ik geloof in de heilige Geest, die Here is en levend maakt, die van de Vader en de Zoon uitgaat'.

Probeer nog even te kijken vanuit Gods perspectief.

Wat wil Hij graag naar een mooie wereld met mooie mensen en een mooie schepping kijken!

Zoals het ooit is geweest, zoals het worden zal.

En de Geest kan niet wachten om daar al mee aan de slag te gaan. De Geest die je daarom ook 'Hersteller' mag noemen. Druk bezig met herstelwerkzaamheden.

Hij is daar mee bezig. God de Geest Zelf bemoeit zich daarmee.

Het is zijn verlangen.

Dus bij al het spreken en denken over de begaafde gemeente en dat je je gaven in moet zetten hoop ik niet dat het bij jou/u allemaal druk oplevert.

Wat God betreft geen druk maar verlangen.

Om mee te bewegen met Gods verlangen naar een mooie wereld.

Dus... doe je mee? Verwacht het dan vooral van de Geest! Amen...